

Život Cirkvi

Ročník 14

34/2007

Nová väzenská farnosť v Levoči

Veľké tajomstvo: Plodnosť manželskej lásky

V rámci našich zamyslení o poslaní a zmysle ľudskej lásky hľadáme spojenie medzi zjavením ktoré človeku otvára skúsenosť lásky a zjavením Boha v dejinách spásy. Dnešným zamyslením vstúpime do ďalšej charakteristiky ktorou je obdarený život kresťanských manželov a ktorý súčasne zjavuje niečo z tajomstva Boha v jeho vnútornom živote – je ňou téma plodnosti manželskej lásky.

Manželstvo chce byť plodné vo všetkých oblastiach ľudského života a prostredníctvom všetkých oblastí v ktorých sa uskutočňuje život človeka. Chce byť pevné a odvážne v každodenných zápasoch, pretože manželia si vzájomne pomáhajú niest' bremená práve tak ako píše apoštol: „Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon.“ (Gal 6, 2) Chce byť plodné v duchu pretože manželská láska tých, ktorí sa milujú na celý život je požehnaná veľkým vnútorným poznaním druhého. Toto poznanie môže byť jednoduché a skryté, ale zostáva skúsenosťou lásky.

Sú mnohí, ktorí chcú uchopiť toto poznanie zo stromu života avšak bez skutočného milovania, a tak keďže nie sú verní utekajú od bolesti ktoré podobná láska prináša, mýlia si lásku s rozmarom či chvíľkovým nadšením, vidia potom v stálosti lásky iba námahu čisto živočíšnu ktorej koniec je iba čistá prirodzenosť. Avšak ten, kto miluje skutočne, vie čo je to láska. A iba ten, kto spoznal lásku môže tušiť kto je to Boh – láska.

Čo však pochopil ten, kto v manželskej láske nevytušil Jeho, nepochopiteľného, kto nevytušil blízkosť svätého tajomstva ktoré nás objíma? Čo zo sviatosti manželstva pochopil ten kto nevybadal kde sa nachádza miesto jeho šťastia i bolesti, miesto kde sa prostredníctvom skutkov čisto ľudských vstupuje do tajomstva nevýslovnej sily večnej Lásky?

Láska je plodná aj v deťoch. Touto otvorenosťou manželia hovoria svoje áno Bohu, Žijúcemu, Otcovi, tomu ktorý od večnosti plodí Syna. V ňom sa rozpozná a s ním miluje v láske Ducha Svätého. To, že v manželstve prichádzajú na svet deti je tá najsamozrejmější skutočnosť. Avšak táto skutočnosť tak samozrejmá je zároveň mimoriadna. Všetci vieme že náš život niečo naznačuje a potvrdzuje z toho života ktorý neskončí smrťou. Túžime v tomto pozemskom boji z lisu času vytážiť víno večnej radosť. Práve v plodnosti manželstva sa večnosť realizuje takým spôsobom, že sa nedá zaspievať pieseň svätej hrdosti vznešenejšia nad takouto majestátnou ľudskou možnosťou! A súčasne sa dá preľaknúť až

na smrť, pretože to čo manželská láska umožňuje, môže zostať takmer bez povšimnutia.

Narodí sa nový človek – to však znamená že sa narodí nová bytosť, ktorá nikdy nekončí, ktorá je večne platná, ktorá má svoj začiatok života a súčasne v sebe nesie poslanie zostať navždy, poslanie ktoré nemôže byť vymazané. Istotne, to čo takto začína potom pokračuje ako život jednej osoby zvlášť keď realizuje seba samú keď «opúšťa otca a matku» ako hovorí kniha Genezis, aby sa stal v manželstve novou bytosťou, jedinečnou a slobodnou. Aj rodičia tak môžu pochopiť že milujú iba vtedy, ak ho milujú láskou ktorá nehľadá v druhom čo je jeho, ale chce druhého ako druhého.

Zostáva každopádne platné, že rodičia dávajú princíp večnosti, ktorý nebude mať nikdy koniec. Stoja pri zrode bytosti, ktorá nikdy nebude určená pre niečo menej ako večnosť. Nebude môcť byť nikdy viac odvolaná, zrušená, pretože nový človek je nová večnosť pred Bohom.

Na takýto skutok musí byť človek oprávnený Bohom. Na takýto skutok sa môže mať odvaha len ak je prítomné požehnanie Boha. Preto nie je žiadnym divom, že ľudia ktorí unikajú Bohu odmietajú prijať dieťa. Kresťanské manželstvo môže a musí byť plodné novou večnosťou. Boh vskutku chce sa darovať nekonečne. Ten ktorý je Nekonečno sa chce sa obetovať človeku, pretože Boh potvrdil samého seba ako človeka vo svojom Slove ktoré sa stalo telom. A ten od ktorého pochádza každé otcovstvo na nebi i na zemi, začína opätovne dobrodružstvo svojej márnivej lásky prostredníctvom rodičov, ktorých láska je plodná v novom živote.

RV, Marek Iskra
ilustračná snímka pz

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Vatikán (19. augusta, RV) - Pápež Benedikt XVI. sa v letnom sídle pápežov v Castel Gandolfo v nedeľu 19. augusta napoludnie pomodlil spolu s prítomnými veriacimi mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril:

„Drahí bratia a sestry,

v evanjeliu dnešnej nedele sa vyskytuje taký Ježišov výrok, ktorý zakaždým upúta našu pozornosť, a je potrebné, aby sme ho správne chápali.

Kristus sa na ceste do Jeruzalema, kde ho čaká smrť na kríži, obracia na svojich učeníkov so slovami: „Myslíte si, že som prišiel darovať pokoj zemi? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie. Lebo odteraz sa päť ľudí v jednom dome rozdelí: traja proti dvom a dvaja proti trom. Rozdelia sa otec proti synovi a syn proti otcovi, matka proti dcére a dcéra proti matke, svokra proti neveste a nevesta proti svokre“ (Lk 12, 51 - 53). Ktokoľvek, kto čo len trocha pozná Kristovo evanjelium, vie, že ide výlučne o posolstvo pokoja. Ako píše sv. Pavol, Ježiš sám „je náš pokoj“ (Ef 2, 14) – bol usmrtený a vzkriesený, aby zboril múr nepriateľstva a ustanovil Božie kráľovstvo, ktorým je láska, radosť a pokoj. Ako si teda vysvetliť tieto jeho slová? Na čo sa vzťahujú, keď podľa Lukášovho svedectva hovorí, že prišiel, aby priniesol „rozdelenie“, alebo – podľa Matúšovho – „meč“ (Mt 10, 34)

Tieto Kristove slová znamenajú, že pokoj, ktorý nám priniesol, nie je synonymom absencie konflik-

tov. Naopak, Ježišov pokoj je ovocím neustáleho zápasu proti zlu. Zápas, ktorý sa Ježiš rozhodol podstúpiť, nie je proti ľuďom alebo proti ľudskej moci, ale proti nepriateľovi Boha a človeka - satanovi. Kto chce odporovať tomuto nepriateľovi a zostať verný Bohu a dobre, nutne čelí nepochopeniu a niekedy aj ozajstnému prenasledovaniu. Preto tí, čo chcú nasledovať Ježiša a nekompromisne

sa usilovať o pravdu, si musia byť vedomí toho, že narazia na odpor a proti svojej vôli sa stanú symbolom rozdelenia medzi ľuďmi, dokonca i vo vlastných rodinách. Láska k rodičom je Božím príkazom. Ak sa však má prežívať autenticky, nikdy nemôže stáť nad láskou k Bohu a ku Kristovi.

Podľa slávneho výroku sv. Františka z Assisi sa kresťania, idúci v šľapajach Pána Ježiša, stávajú „nástrojmi jeho pokoja“, ak sa odvážne a húževnato každodenne usilujú nie o pokoj neopodstatnený a zdanlivý, ale o skutočný pokoj, aby zlo premožli dobrom (porov. Rim 12, 21), a v tomto zápase platia osobnú cenu, ktorú obnáša.

Panna Mária, Kráľovná pokoja, sa podieľala na zápase svojho Syna Ježiša proti Zlému až po mučenie vlastnej duše a pokračuje v tom až do konca vekov. Prosme ju o príhovor, aby nám pomáhala byť svedkami Kristovho pokoja a nikdy neprístupovať na kompromisy zla.“

Is,sg / snímka RV

Generálna audiencia: Gregor Naziánsky učí o Božom smäde po našom smäde

Pri generálnej audiencii v stredu 22. augusta nadviazal Benedikt XVI. na minulotýždňovú katechézu o sv. Gregorovi Naziánskom, biskupovi zo 4. storočia, a sústredil sa na jeho učenie.

Svätý Otec začal Gregorovým poslaním, ktoré – ako povedal – Gregor sám sformuloval slovami: „Bol som stvorený, aby som svojimi činmi vystúpil až k Bohu“ (Oratio 14, 6 de pauperum amore: PG 35, 865). „Gregor skutočne vložil do služby Bohu a Cirkvi svoje spisovateľské aj rečnícke nadanie. Napísal nespočetné prejavy,

kázne, chválospevy, listy a básne,“ povedal Benedikt XVI. a s obdivom skonštatoval, že v jeho pozostalosti sa našlo takmer 18 000 veršov.

Podľa slov Svätého Otca Gregor pochopil, že toto je jeho poslanie, ktoré mu zveril Boh, a napísal: „Som služobník Slova, priľnul som k službe Slovu... Toto povolanie si cením a som zaň vd'ačný, čerpám z neho viac radosti ako zo všetkých ostatných vecí spolu“ (Oratio 6, 5: SC 405, 134; porov. aj Oratio 4, 10).

„Gregor Naziánsky bol mierumilovný muž a počas svojho života sa vždy snažil konať skutky pokoja v Cirkvi svojich čias, trápenej nesvornosťami a herézami,“ pokračoval Benedikt XVI. „Evanjeliou odvahou sa snažil prekonať plachosť, aby ohlasoval pravdu viery. V hĺbke duše cítil túžbu po priblížení sa Bohu a po spojení s ním. Vyjadril to v jednej svojej básni, keď napísal: Uprostred veľkých vln v mori života, sem a tam zmietanému prudkými vetrami, zostalo mi drahé len jediné, jediné je mojím bohatstvom, útecha a zabudnutie mojich námah - svetlo Svätej Trojice“ (Carmina [historica] 2, 1, 15: PG 37, 1 250 ss.).“

Ako Svätý Otec ďalej povedal, téma Najsvätejšej Trojice bola jednou z hlavných v diele Gregora Naziánskeho, ktorý po Nicejskom koncile bránil vieru Cirkvi v jedného Boha v troch rovnocenných, ale odlišných osobách. V básni nazval Otca, Syna a Ducha Svätého „trojakým svetlom, ktoré sa združuje v jednom jase“ (Inno vespertino: Carmina [historica] 2, 1, 32: PG 37, 512 ss.). V duchu náuky sv. Pavla napísal: „Pre nás je jeden Boh - Otec, z ktorého pochádza všetko; jeden Pán - Ježiš Kristus, skrze ktorého všetko povstalo; a jeden Duch Svätý, v ktorom je všetko (Oratio 39, 12: SC 358, 172).“

„Gregor veľmi zdôrazňoval plné človečenstvo Krista. Aby Kristus vykúpil človeka v úplnosti - telo, duša a ducha -, prijal všetky zložky ľudskej prirodzenosti, lebo inak by človek nemohol byť spasený. Proti heréze Apollinaria, ktorý tvrdil, že Ježiš Kristus neprijal ľudskú dušu, Gregor vo svetle tajomstva spásy argumentoval: ‚To, čo nebolo prijaté, nebolo ani uzdravené‘ (Ep. 101, 32: SC 208, 50), a ‚ak by Kristus nemal aj racionálny intelekt, ako by mohol byť človekom?‘ (Ep. 101, 34: SC 208, 50). Bola to práve naša racionalita, náš rozum, ktorá potrebovala a potrebuje vzťah a stretnutie s Bohom v Kristovi. Tým, že sa Kristus stal človekom, daroval nám možnosť stať sa mu podobnými. A Gregor Naziánsky povzbudzuje: ‚Usilujme sa byť ako Kristus, lebo aj Kristus sa stal podobný nám: staňme sa skrze neho bohmi, ako sa on skrze nás stal človekom. Vzal na seba najväčšie zlo, aby nám daroval najväčšie dobro‘ (Oratio 1, 5: SC 247, 78),“ uzavrel túto časť Benedikt XVI.

Ďalšou témou v učení sv. Gregora Naziánskeho je podľa Svätého Otca Panna Mária, ktorá dala Kristovi ľudské telo a je pravou Božou Matkou. Podľa Gregora bola vzhľadom na svoje vznešené poslanie „vopred očistená“, „čím s veľkým predstihom akoby vytušil dogmu o nepoškvrnenom počatí,“ vyzdvihol Benedikt XVI. Gregorovo učenie. Dodal, že Máriu predstavoval najmä pannám a panicom ako vzor a pomocnicu, ktorú treba vzývať v núdzi.

„Gregor nám pripomína, že ako ľudské osoby musíme byť jedni k druhým solidárni. Píše: ‚Všetci sme jedno v Kristovi (porov. Rim 12, 5), bohatí aj chudobní, otroci aj slobodní, zdraví aj chorí, a jeden je Hlava, od ktorej všetko závisí - Ježiš Kristus. A ako údy jedného tela každý sa stará o každého a všetci o všetkých.‘ Potom sa obracia na chorých a na ľudí v ťažkostiach

a uzatvára: ‚Toto je jediná spása nášho tela i našej duše: láska k nim‘ (Oratio 14, 8 de pauperum amore: PG 35, 868 ab). Gregor podčiarkuje, že človek musí napodobňovať dobrotu a lásku Boha, a preto odporúča: ‚Ak si zdravý a bohatý, uľahčuj v potrebách tomu, kto je chorý a chudobný; ak si nepadol, podopri toho, kto padol a sužuje sa; ak si veselý, utešuj smutných; ak máš šťastie, pomáhaj tým, ktorých prikváčilo nešťastie. Preukáž Bohu vďačnosť za to, že patíš medzi tých, ktorí môžu robiť dobre, a nie medzi tých, ktorí potrebujú dobrodenie... Buď bohatý nielen majetkom, ale aj na milosrdenstvo; nielen zlatom, ale aj čnosťami - alebo lepšie -, iba čnosťami. Nasýt' hlad svojho blížneho a ukáž sa lepším ako všetci, buď pre nešťastníka ako Boh, napodobňujúc Božie milosrdenstvo‘ (Oratio 14, 26 de pauperum amore: PG 35, 892 bc).“

Svätý Otec ďalej povedal, že Gregor Naziánsky veľa hovoril aj o dôležitosti a nevyhnutnosti modlitby. „Tvrdil, že ‚je nutné obracať sa na Boha častejšie, ako dýchať‘, lebo modlitba je stretnutie Božieho smädu s našim smädom. Boh má smäd po tom, aby sme my mali smäd po ňom (porov. Oratio 40, 27: SC 358, 260). V modlitbe máme svoje srdce obracať k Bohu a dávať sa mu ako dar, aby nás očistil a premenil. Pri modlitbe sa nám všetko ukazuje v Kristovom svetle, padajú z nás masky, ponárame sa do pravdy, načúvame Bohu a živíme plameň lásky.“

V jednej básni, ktorá je meditáciou o zmysle života a súčasne implicitným vyzvaním Boha, Gregor píše: ‚Máš jednu úlohu, duša moja, jednu veľkú úlohu, ak chceš. Dôkladne skúmaj samu seba, svoje bytie a svoj údel; odkiaľ prichádzaš a kam by si mala dospieť; usiluj sa spoznať, či životom je to, čo žiješ, alebo je tu ešte niečo viac. Máš jednu úlohu, duša moja, očisťuj preto svoj život: skúmaj, prosím, Boha a jeho tajomstvá, pátraj, čo bolo pred týmto svetom a čím je pre teba, odkiaľ vzišiel a aký je jeho cieľ. Hľa, tvoja úloha, duša moja, očisťuj preto svoj život‘ (Carmina [historica] 2, 1, 78: PG 37, 1 425 – 1 426). Svätý biskup neprestajne žiadal Krista o pomoc, aby ho zdvihol a on mohol znova pokračovať v ceste: ‚Sklamal som sa, ó, môj Kriste, pre moje priveľké očakávania: z výšin som spadol až dole. Ale zdvihni ma teraz znova, aby som videl, že som klamal sám seba; ak si budem opäť príliš dôverovať, ihneď padnem, a môj pád bude osudový‘ (Carmina [historica] 2, 1, 67: PG 37, 1 408).

Gregor teda cítil potrebu približovať sa k Bohu, aby prekonal únavu zo seba samého. Zakúsil rozlet duše, činorodosť vnímavého ducha a nestálosť prchavého šťastia. V dráme svojho života zaťaženého vedomím vlastnej slabosti a úbohosti mala pre neho skúsenosť Božej lásky vždy prevahu.“

Na záver Svätý Otec opäť zacitoval: ‚Máš jednu úlohu, duša,‘ - hovorí sv. Gregor aj nám -, ‚úlohu nájsť pravé svetlo, nájsť pravú veľkosť svojho života. A tvojim životom je stretnúť sa s Bohom, ktorý má smäd po našom smäde.“

ls, sg

Mons. Georg Ratzinger o svojom bratovi - pápežovi Benediktovi XVI.

Nemecko (22. augusta, RV/CNS) – Starší brat Svätého Otca Mons. Georg Ratzinger v rozhovore pre bavorský denník Passauer Neuen Presse zo 17. augusta uviedol, že kritika, ktorej pápež čelí, by mala byť vnímaná ako znak dobrého pontifikátu a že kontroverzie posledného obdobia poukázali na to, že mu nejde len o všeobecnú spokojnosť. „Zaujímá ma predovšetkým to, že nová situácia prospieva môjmu bratovi, pokiaľ ide o jeho vieru,“ poznamenal Mons. Ratzinger, „som svedkom toho, že napĺňa Pánove očakávania a mnohí ľudia mu rozumejú... Ak sa slúži Božiemu kráľovstvu, je normálne, že prichádzajú kritiky. Ak by všetko šlo hladko, nebol by to dobrý pontifikát.“

Obaja bratia majú aj v súčasnosti veľmi intenzívne a srdečné vzťahy. Mons. Ratzinger pripustil, že v poslednom období sa jeho súkromný život trochu zmenil, pretože sa oňho začali zaujímať médiá. Snaží sa však celú situáciu vnímať pozitívne a svojho brata, ktorý je hlavou Katolíckej cirkvi, plne podporuje. -dj-

To, že Cirkev nie je iba veľkou mimovládou, nemožno pochopiť bez skúsenosti milosti

Vatikán (20. augusta, RV) – Viacnásobné snahy definovať Cirkev iba ako veľkú mimovládnu organizáciu nútia teológov hovoriť o pravej identite Cirkvi. Posledný impulz vyšiel od ugandskej vlády, ktorá chce status Cirkvi zredukovať na mimovládnu organizáciu. Podobné pokusy badať podľa denníka *Avvenire* aj v ďalších krajinách na južnej pologuli. V polovici júla sa však aj britský týždenník *The Economist* obrátil na Svätú stolicu s požiadavkou, aby sa zriekla svojho „diplomatického statusu“ a definovala sa ako „najväčšia mimovládna organizácia na svete“. O názor na tieto snahy presadiť takýto zredukovaný obraz Cirkvi sme požiadali teológa Bruna Forteho, arcibiskupa z Chieti-Vasto:

„Vychádzajú z veľmi jasnej ideologickej interpretácie úlohy Cirkvi, ktorá je úplne neschopná pochopiť jej hlboké tajomstvo, onen posledný zmysel, ktorý dokáže porozumieť každý veriaci, zažívajúci skúsenosť milosti. V očiach mocných tohto sveta – všetkého druhu, ale zvlášť ekonomického – sa Cirkev nemôže javiť inak ako agentúra podobná tým ostatným fungujúcim v dejinách moci. Chcieť Cirkev zredukovať na toto avšak znamená obráť ju o hĺbku a dušu. Neváham vidieť v týchto pokusoch priamo ideologické postoje; ale ten, kto žije v Cirkvi znútra, nemôže neodporovať im, lebo Cirkev nie je iba sociálna agentúra – hoci aj tou

je: množstvo dobra, ktoré robí po svete, je obrovské, ale to všetko robí pre dôvody zasadené veľmi hlboko, v sile, v nádeji, v láske, ktoré nemožno zredukovať na obyčajnú súhrnu ekonómie a politickej moci.“

Práve na tieto pokusy o umenšenie a sploštenie významu Cirkvi reaguje podľa teológa Bruna Forteho pápež Benedikt XVI., keď upozorňuje na vytesňovanie viery a náboženskej zložky z verejného života. Vo svojich prejavoch neustále zdôrazňuje nadprirodzený a mystický rozmer Cirkvi. Ako konštatoval arcibiskup Forte, podľa Svätého Otca je Cirkev „Cirkvou lásky, je ľuďom tých, ktorí spoznali, že sú milovaní milovaným, a preto nesmie byť redukovaná iba na sociálnu agentúru, kde sa služba druhým zakladá na čisto profesionálnych motívoch alebo na ekonomickom zisku, prípadne na všeobecných humanitárnych princípoch“.

„Cirkev je spoločenstvom tých, ktorí spoznali zdroj lásky, ktorý ich pohýna konať nie v samých sebe, ale v Bohu.“ V tomto duchu chápe Mons. Forte aj poslednú zmienku Benedikta XVI. o protikresťanských silách, keď na Sviatok nanebovzatia hovoril o červenom drakovi z Apokalypsy ako o materiálnej ideológii podporovanej médiami a propagandou. Ako však zdôraznil arcibiskup, Apokalypsa je knihou nádeje aj uprostred relativizmu a nihilizmu dnešného sveta: „Kresťan nikdy nestráca dôveru a nádej; vie, že eschatologický príslub, ktorého je nositeľom, čiže záloha veľkej nádeje a lásky, ktorá z nej vychádza, nepotrebujú ľudské uznanie na to, aby sme ich preživali.“ -te-

Svätá stolica reaguje na obvinenia z manipulácie s údajmi na internete

Vatikán (17. august, RV) – Obvinenia, ktoré smerujú voči Svätej stolici v súvislosti s údajnou manipuláciou s dátami voľne prístupnej internetovej encyklopédie Wikipedia, „nie sú seriózne a nemajú žiadnu logiku“. Potvrdzuje to riaditeľ tlačovej kancelárie Vatikánu páter Federico Lombardi. „Je absurdné,“ vysvetľuje hovorca Svätej stolice, „si čo i len predstaviť, že by sa o niečom podobnom uvažovalo.“

Podľa informácií televíznej stanice BBC mal niekto z vatikánskeho počítača na spomínanej stránke zmeniť heslo o lídrovi írsky strany Sinn Féin Gerrym Adamsovi. Podľa pátra Lombardiho ide o „typickú správu zo 16. augusta“, prevzatú s dávkou letného vzrušenia ako hlavný titulok viacerých médií. Riaditeľ tlačovej kancelárie uviedol, že aj keby sa informácia televízie BBC akokoľvek potvrdila, vo Vatikáne je veľmi veľa počítačov a je samozrejme, že k nim má prístup ktokoľvek, dokonca aj súkromné osoby, rovnako ako na stránku Wikipedia. Svätá stolica však podľa pátra Lombardiho s touto záležitosťou nemá nič spoločné. -sg-

Pápež daroval Peru 200-tisíc dolárov

Peru (20. augusta, RV) – V uplynulom týždni Benedikt XVI. dvakrát za sebou vyjadril solidaritu s Peru, sužovaným zemetraseniami. Najprv v stredu a potom v nedeľu postihli otrasy pôdy a región Pisco, ktorý zatiaľ narátal viac než 500 mŕtvych a vyše 1 000 zranených. „Pre početných zosnulých vyprosujem Pánov pokoj, pre zranených rýchle uzdravenie a tých, ktorí sa nachádzajú v zlých podmienkach, ubezpečujem: Cirkev je s vami, celou svojou duchovnou i materiálnou solidaritou,“ povedal túto nedeľu po modlitbe Anjel Pána Benedikt XVI. Zároveň pripomenul, že už tento týždeň prinesie jeho pozdravy do Peru osobne jeho štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, ktorý sa tam v rámci dlho plánovanej cesty zúčastní na otvorení Národného eucharistického kongresu.

Svätý Otec prostredníctvom Pápežskej rady Cor unum venoval Peru 200 000 amerických dolárov. Podľa tlačového vyhlásenia Svätej stolice ide o „vyjadrenie podpory všeobecnej Cirkvi osobám, ktoré stratili najbližších alebo majetok“. Pápež týmto gestom zároveň povzbudzuje všetkých veriacich a cirkevné charitatívne organizácie, aby robili všetko, čo je v ich silách, a aby sa vložili do koordinovanej bratskej pomoci s ohľadom na priority miestnych spoločenstiev a v súlade s miestnou cirkvou.

Situáciu v zemetrasením postihnutých oblastiach nám v telefonickom rozhovore priblížil biskup z oblasti Ica Guido Breña Lopez: „Niet vody, niet svetla tu v Ica, Chincha a Pisco. Obchody nefungujú. Sme bez oblečenia a trpia najmä deti. Pisco je najchudobnejšia oblasť a trpí najviac. Chýbajú nám tu mnohí kňazi, lebo hlavný kostol a farská budova sa zrútili a kňazi sa preto nachádzajú bez strechy nad hlavou a bez možnosti pomáhať ľuďom. Je to naozaj púšť. Vláda robí mnoho, ale do mnohých oblastí regiónu Ica pomoc neprichádza.“

Na pomoc ľuďom sa mobilizuje aj miestna cirkev. Ako?

„Včera prišla Charita z Peru a ďalšie osoby, aby sa skoorinovali a mohli ísť do najviac postihnutých oblastí. Sústredíme sa na tri miesta: Chincha, Pisco a Ica. Teraz je trochu viac času. Farári navštívili svoje oblasti a videli, že padli všetky domy a chudoba je strašná.“

Ministerstvo obrany oznámilo príchod tisícky vojakov do najviac postihnutých oblastí, aby tam udržiavali verejný poriadok. Sú prípady rabovania časté?

„Toto je určité protirečenie, lebo vláda hovorí, že situácia je pokojná a všetko je pod kontrolou, ale v skutočnosti sme aj v Ica zažili skupiny kriminálnikov, ktorí chceli vstupovať do obydli, pričom boli aj ozbrojení. Ľudia sa boja, najmä v noci, lebo niet svetla. Policajtov a poriadkových síl je stále málo. Rozprával som sa s jedným farárom z Chincha a tam to vyzerá rovnako: päťdesiat, šesťdesiat ľudí chodí po zborenisku, kradnú atď.“

Peruviánski biskupi vydali výzvu na solidaritu s postihnutými. Chcete vyslať apel aj od nášho mikrofónu?

„Dôverujeme Pánovi, jeho milosti, jeho pomoci. Slúžil som svätú omšu za všetkých zosnulých. Ďakujeme všetkým ľuďom a inštitúciám v Peru i za hranicami Peru, za prejavy blízkosti. Dúfame, že s Božou milosťou a so solidaritou všetkých budeme môcť dať postihnutým chlieb, vodu a lekársku pomoc.“

-te-/ snímka inet

Talianska biskupská konferencia venovala Peru milión eur

Taliansko (21. augusta, RV) – Talianska biskupská konferencia venovala zemetrasením postihnutým oblastiam v Peru milión eur. Peniaze vyčlenila z fondu vytvoreného z peňazí, ktoré jej daňoví poplatníci určili v rámci mechanizmu ôsmich promile zo svojich daní venovaných štátu, Katolíckej cirkvi alebo iným náboženským spoločnostiam. Peniaze podľa oficiálne správy biskupskej konferencie „včas doručí na miesto na to určená Rada pre charitatívne intervencie v rozvojových krajinách, a to na základe požiadaviek, ktoré dostáva, pričom bude priamo podporovať projekty miestnych cirkevných organizácií, ako napr. Charity, ktoré spolupracujú s charitatívnymi inštitúciami miestnej diecézy“.

Dve zemetrasenia v rámci piatich dní si už v juhoamerickej krajine vyžiadali viac než 500 mŕtvych a vyše 1 000 zranených. Najviac sú postihnuté oblasti Ica a Pisco.

-te-

Maďari slávia sv. Štefana kráľa

Maďarsko (20. augusta, RV) – Pri príležitosti Sviatku sv. Štefana kráľa, patróna Maďarska, sa dnes o 17:00 bude v budapeštianskej katedrále venovanej tomuto svätcovi sláviť svätá omša. Hlavným celebrantom bude kardinál Péter Erdő a kazateľom arcibiskup diecézy Kalocsa-Kecskemét Bábel Balázs. Po svätej omši sa uskutoční tradičná procesia s relikviou pravého ramena sv. Štefana okolo katedrály. Na slávnosti sa zúčastnia okrem miestnych veriacich aj maďarskí občania žijúci na Slovensku, v Rumunsku a v Rakúsku. -te-

V Maďarsku bol vysvätený nový pomocný biskup

Budapešť (15.8.2007, TS ČBK, KAP, mc) Ferenc Cserháti je novým pomocným biskupom Ostrihomsko-budapeštianskej arcidiecézy. Biskupské svätenie prijal na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie z rúk maďarského prímasa, kardinála Pétera Erdőa. Informovala o tom agentúra Kathpress.

Ferenc Cserháti sa narodil v roku 1947 v meste Turulung (Túrterebes) v Rumunsku. Za kňaza bo vysvätený v roku 1971 a inkardinovaný do diecézy Satu Mare. Od roku 1979 žije v Nemecku. V roku 1982 získal doktorát z teológie na univerzite v Innsbrucku. Od roku 1982 pôsobil v arcidiecéze Mníchov a Freising, kde mal zverenú pastoráciu komunity maďarských katolíkov žijúcich v Nemecku. V júni 2007 bol pápežom Benediktom XVI. menovaný pomocným biskupom ostrihomsko-budapeštianskej arcidiecézy. Aktuálne je delegátom Maďarskej biskupskej konferencie „ad interim“ pre pastoráciu Maďarov v zahraničí.

Jeho dlhoročnú pastoračnú službu pre maďarských veriacich v zahraničí vyzdvihol v homílii počas slávnosti aj kardinál Erdő. S ohľadom na pôvod nového pomocného biskupa dodal, že v jeho osobe je vyjadrené harmonické spolužitie Maďarov s inými národnosťami. Pre rodisko biskupa Cserhátiho, mestečko Turulung (Túrterebes), ako aj ďalšie mesta v severnom Rumunsku, je totiž charakteristické mnohonárodnostné zloženie obyvateľstva. Okrem Rumunov tam žijú tiež Maďari a Ukrajinci. V oblasti bolo kedysi významne zastúpené aj karpatsko-nemecké (švábske) a židovské obyvateľstvo, ktoré však kvôli dramatickému vývoju v 20. storočí takmer vymizlo.

Biskup Cserháti v svojom príhovore podotkol, že už dlho sa nestalo, aby pápež menoval biskupom v Maďarsku kňaza, ktorý sa narodil v Rumunsku a žil a pracoval v Nemecku medzi Maďarmi. Táto konštelácia je však podľa neho znakom spolupatričnosti maďarskej

katolíckej komunity v zjednocujúcej sa Európe. Nový pomocný biskup sa chce naďalej zasadzovať o to, aby maďarskí veriaci mohli aj v zahraničí navštevovať bohoslužby v rodnom jazyku a „aby boli Maďari v celom svete národom modlitby“, dodáva Kathpress. **KAP, -mc-**

Jeruzalem: zem, ktorá hovorí o Božom synovi, ktorý sa stal človekom

Rimini (23.8.2007 Zenit) – „Kresťanská viera nie je teológia, alebo filozofia. Je to skutočnosť: Boh sa stal človekom. A tie kamene sú toho svedkami“, tvrdí františkán Pierbattista Pizzaballa, Kustód Svätej zeme. Týmito slovami, prednesenými v talianskom Rimini, zdôvodnil zmysel prítomnosti kresťanov v tak veľmi sužovanom regióne, akým je Blízky východ.

Kustód Svätej zeme pripomenul, že františkáni sú prítomní v miestach, ktoré nesú stopy Ježiša Krista, už 800 rokov, čiže odvtedy, čo svätý František navštívil Egypt, Sýriu a Palestínu a stretol sa so sultánom Melekom el-Kamelom. V tom čase – po dobytí Svätej zeme moslimami – tam neboli žiadny katolíci. Nasledovne pápež Klement VI. určil úlohy františkánskej kustódie bulou „Gratias agimus“ z roku 1342, ktorou určil, že františkáni majú získať a ochrániť sväté miesta v mene celej Cirkvi.

Časté a dlhotrvajúce konflikty a ťažkosti vo vzťahu s fundamentalistami z islamu spôsobujú emigráciu kresťanov. „Napríklad v Betleheme hrozí, že počet kresťanov sa zníži na úplne bezvýznamné číslo“, varoval otec Pizzaballa. Ďalej poukázal na to, že práve púte do Svätej zeme sú tou konkrétnou možnosťou, ako napomôcť prítomnosti a svedectvu kresťanov vo Svätej zemi. Takmer všetky kresťanské rodiny totiž žijú práve z náboženského turizmu. Na druhej strane, púte taktiež upokojujú situáciu v krajine, pretože, ako povedal otec Kustód: „Keď sa pracuje, niet času myslieť na extrémizmy“. A nakoniec, púte sú aj silnou psychologickou pomocou pre kresťanov, ktorí tu zostávajú, pretože sa cítia súčasťou skutočnosti oveľa väčšej a dôležitejšej, ako si - keď sú osamotení - myslia.

Vzájomné vzťahy a spoluprácu medzi rôznymi viero- vyznaniami, prítomnými vo Svätej zemi, Kustód prirovnal k domu, ktorí majú viacerí ľudia v spoločnom vlastníctve. Často v ňom vzniknú hádky a konflikty, avšak napriek tomu sa pokračuje v spolunažívaní a v spoluprežívaní každodenných starostí i radostí.

„Nehádame sa o Filioque, ani o neomylnosti pápeža, ale riešime problémy, ako napríklad osvetlenie, alebo elektrická sieť. Toto nás privádza k pokore rozpoznať a priznať si, že sme bratia“, zdôveril sa otec Pizzaballa. **ZENIT, Ir**

Kardinál Schönborn: Cirkev v Rakúsku potrebuje vyjsť z farností a svedčiť o viere

Rakúsko (20. augusta, RV) – Cirkev v krajine, ktorá začiatkom septembra očakáva návštevu pápeža Benedikta XVI., potrebuje predovšetkým dve veci: upevniť vieru vo farských spoločenstvách a vychádzať z týchto spoločenstiev v ústrety tým, ktorí ešte nepoznajú Krista. Takto sformuloval stav Cirkvi v Rakúsku kardinál Christoph Schönborn, ktorého sme oslovili pri príležitosti jeho stretnutia so Svätým Otcom v sobotu v pápežskom paláci v Castel Gandolfo. Viedenský arcibiskup navštívil hlavu Cirkvi spolu s biskupom diecézy Graz-Seckau Egonom Kapellarim. Stav Cirkvi v Rakúsku vyjadril námorníckou rečou: „Zaznamenávame nedostatok vetra... Avšak pravdou je tiež, že po veľmi ťažkých rokoch sme svedkami oživovaného vedomia, väčšej odvahy na strane rakúskych katolíkov, ktorí čoraz viac cítia, ako naša spoločnosť potrebuje evanjelium, vieru, modlitbu... No aby som povedal pravdu, neviem, či sme zoči-voči tejto výzve pripravení splniť to, čo Pán žiada. Žiada, aby sme vyrazili vpred, aby sme vyšli zo svojich spoločenstiev a vydali svedectvo evanjeliu. Ešte nie sme dostatočne a dôsledne misionármi...“

Rakúska cirkev čelí preto podľa kardinála Schönborna dvom výzvam. Prvou je upevňovanie siete farských spoločenstiev, ktoré prejavujú veľkú vitalitu, ale zároveň trpia nedostatkom kňazov a mladých. Práve preto biskupi vyslali na septembrové stretnutie so Svätým Otcom v Mariazelli predovšetkým zástupcov farských rád. Ako povedal kardinál Schönborn, Benedikt XVI. im adresuje osobitné povzbudenie. Druhou prioritou rakúskej cirkvi je rozvíjanie misionárskeho ducha.

Znamená to „schopnosť otvoriť sa druhým, väčšine spoločnosti, čiže väčšine spoluobčanov, ktorí sú často vzdialení od viery aj od Cirkvi“? Čo teda v tejto situácii očakáva Cirkev v Rakúsku od pápežovej návštevy?

„Predovšetkým povzbudenie a posilnenie vo viere, lebo toto bolo vždy úlohou Petra: posilňuj svo-

jich bratov... Benedikt XVI. príde medzi nás, aby nám „ukázal nádheru viery“; aby nám ukázal, aké je krásne nasledovať Krista. S radosťou očakávame toto povzbudenie!“

-te-

Prezident Hnutia pre život o zmene postoja Amnesty International k potratom

„Neexistuje právo na potrat a taktiež neexistuje boj za ľudské práva, ktorý by nevychádzal z práva na život“, tvrdí Carlo Casini, prezident Hnutia pre život, v súvislosti s rozhodnutím Amnesty International presadzovať legalizáciu potratov. Vzhľadom na zmenu postoja tejto organizácie k potratu ďalej vyhlásil: „Súhlasím s bojom proti trestu smrti, súhlasím s bojom proti vojnám, avšak keď je každý rok dobrovoľnou interupciou zavraždených 50 miliónov ľudských bytostí, tých maličkých a bezbranných, tých najúbohejších medzi úbohými, zbavených rodiny, ktorá by mala byť tým podstatným a láskyplným miestom, nemôžem konať inak, ako postaviť sa proti tomu“.

Prezident Hnutia pre život, ktorý mal účasť na založení talianskej sekcie Amnesty International vo Florencii sa zdôveril, že mal vždy pocit, že tejto organizácii, známej bojom za ľudské práva, bola ochrana života nepodstatnou, či dokonca ľahostajnou. Casini pripomenul 3. odstavec Všeobecnej deklarácie ľudských práv, v ktorom sa píše: „Každý jedinec má právo na život, slobodu a ochranu vlastnej osoby“. Prezident nakoniec dodal, že potrat nie je ľudským právom a preto nemôže existovať akákoľvek ochrana ľudských práv, bez ochrany života.

Kvôli tomu, Hnutie pre život vyzýva všetkých podporovateľov Amnesty International, aby sa postavili proti tomuto rozhodnutiu a obrátili sa so svojou podporou k tým spoločnostiam, ktoré svoje snahy zakladajú na ochrane života. **ZENIT** **It**

Stretnutie mladých v Lorete

Taliansko (20. augusta, RV) – S mladými, ktorí pripravujú stretnutie mladých s pápežom Benediktom XVI. v talianskom Lorete sa stretol predseda Konferencie biskupov Talianska Mons. Angelo Bagnasco. Pri svojom príchode do Centra Jána Pavla II. v Montoroso sa stretol s tými, ktorí pripravujú celú akciu, a tiež s členmi Výboru pre pastoračné iniciatívy v Taliansku. Počas dňa by mal tiež hovoriť s predsedom z Regiónu Marche Gianmariom Spaccom a s vedúcim oddelenia Civilnej ochrany Guidom Bertolasom. Deň návštevy Mons. Bagnasku uzavrie modlitba v bazilike Santa Casa. **-sg-**

Comunione e liberazione: Kresťanskí laici majú svetu ukazovať pravdu

Taliansko (20. augusta, RV) – Zodpovednosť laikov v živote Cirkvi aj spoločnosti. Toto je hlavná téma 28. stretnutia za priateľstvo medzi národmi v Rimini, ktoré organizuje hnutie Comunione e liberazione. Tentoraz v hesle stretnutia voľne parafrázuje svojho zakladateľa Luigiho Giussaniho: Pravda je cieľ, pre ktorý sme stvorení. Okolo tejto témy sa bude od nedele 19. augusta do soboty 25. augusta točiť viac než 400 rečníckych príspevkov, 118 stretnutí, 12 výstav a 20 predstavení. Na otvárací svätej omši kázal vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. Pripomenul, že „v súčasnom sociokultúrnom kontexte pravda nezriedka stráca univerzálnu hodnotu a stáva sa relatívnou“. „V skutočnosti sa pojem pravda často prirovnáva k názoru a tak nevyhnutne smeruje k používaniu množného čísla: existujú mnohé pravdy, čiže mnohé názory, často opačné. Chápe sa teda iba ako dojem, čo v atmosfére relativizmu a skepsy prevažujúcej v súčasnej spoločnosti vedie až k hlásaniu radikálnej nedôvery v možnosť poznať pravdu.“

Ako zdôraznil kardinál Bertone, „práve obrana pokoja, lásky, pravdy a dobra stála v skutočnosti pri zrode neľútostného boja medzi Všemohúcim a satanom“, ktorého cieľom je „zničiť Božie dielo a vytrhnúť človeka z Božieho priateľstva“. „Výsledkom je však neúspech a zmar, nešťastie a smrť. Ježiš prišiel, aby odhalil ľstivú a prefikánu diabolskú stratégiu. Oheň, ktorý prišiel vrhnúť na zem, je v skutočnosti odpútanie sa od zlého ducha; je to oheň pravdy, ktorý osvetľuje pravú tvár satana ako otca lži; je to oheň, ktorý nám pomáha jasne rozlišovať dobro a zlo, pravdu a omyl. Je to teda oheň „svätej“ nesvornosti, ktorý núti každého z nás zaujať postoj a jasne sa rozhodnúť pre Boha, alebo proti nemu.“

Veriaci kresťania majú preto podľa kardinála Bertoneho dôležitú úlohu pomáhať spoločnosti pochopiť, že pravda je cieľom, pre ktorý sme boli stvorení. Ako vyhlásila predsedníčka organizačného združenia pre Stretnutie za priateľstvo medzi národmi Emilia Guarnieriová, „oddávna sa ukazuje, že ak sa viera nekladá do hry a nevystavuje sa nebezpečenstvu v reálnom svete, ak sa nestáva kultúrou, stáva sa sterilnou, nedokáže odolať náročným kultúrnym a etickým výzvam, ktoré pred nás kladie súčasnosť“. Preto hnutie Comunione e liberazione upozorňuje na učenie Benedikta XVI. aj jeho predchodcu Jána Pavla II. o zodpovednosti laikov.

„Zodpovednosť laikov nie je iba ideologický problém. Myslím si, že zodpovednosť kresťanských laikov spočíva vo vydávaní svedectva o ľudskej skúsenosti, lebo práve ľudská skúsenosť vytvára zárodky, na ktorých možno niečo budovať. Svet nepotrebuje kresťanskú ideológiu alebo kresťanské idey, ale potrebuje kresťanov. Potrebuje ľudí naozaj schopných stravovať sa pre ideál, ochotných pracovať pre druhých, veriacich

v dobré stránky života, v dobrú budúcnosť, v pravdu, ktorá je cieľom, pre ktorý sme stvorení. Často sa hovorí o kresťanských koreňoch Európy tak, akoby išlo o ideologickú debatu. Problém je v tom, že kresťanské korene sú ľudskou záležitosťou, sú to ľudia, sú to dejiny, sú to národy, ktoré ich vytvorili! Toto má byť podľa mňa príspevok, ktorý kresťania musia priniesť.“ **-te-**

Mladý kresťan v Egypte riskuje život pre vieru

Mohamed Hegazi má 25 rokov. Ako 16 ročný konvertoval na kresťanstvo. Spolu s manželkou, ktorá tiež konvertovala na kresťanstvo, žiadajú, aby na egyptský občiansky preukaz bolo zapísané, že sú kresťanmi. Chcú tak zaistiť to, aby sa ich syn narodil ako kresťan. Islamská univerzita Al Azhar, však Hegaziho fatvou odsúdila na smrť. „Kto sa vzdá islamskej viery – uviedol pre taliansku tlačovú agentúru ANSA rektor fakulty islamských štúdií na univerzite Soad Saleh – je apostatom a zasluhuje si, aby zomrel, o to viac, keď sa tým chváli a vyjadruje radosť z toho, že opustil Islam“. Celý prípad vypukol potom, ako sa Hegazi neobmedzil iba na konverziu, ale verejne vydal svedectvo, že je kresťanom a s manželkou sa dal odfoťiť s evanjeliom v ruke.

Logika je nasledujúca: ak konvertuješ s islamu na kresťanstvo, no zostaneš ukrytý, v katakombách, zachrániš si život. Ak však budeš mať odvahu a verejne vyznáš vieru, dokonca s úsmevom a radosťou, tak musíš zomrieť.

Na tento prípad sa opýtal denník Washington Post veľkého muftiho Aliho Gommaau, ktorého odpoveď bola dvojznačná: „Výber znamená slobodu a sloboda v sebe obsahuje slobodu páchať ťažké hriechy, pokiaľ nespôsobujú škody iným“. Podľa jeho názoru, ten kto konvertuje s islamu na kresťanstvo sa nedopúšťa „ťažkého hriechu“, okrem prípadu, keď by konverzia bola nebezpečná pre spoločnosť. Zdá sa však, že pre islamských extrémistov, verejné prejavenie radosti z viery v Krista je nebezpečenstvom, ktoré treba potrestať smrťou.

Obidvoch manželov sa zriekli ich rodiny, žijú v ilegality a každodennodostávajú telefonické vyhrážky.

Corriere
della Sera, Im
snímka pz

Stretnutie mladých katolíkov v strednej Ázii

Ázia (23. augusta, RV) – V Kazašskej národnej mariánskej svätyni v meste Ozernoje sa od 11. do 15. augusta uskutočnilo prvé stretnutie katolíckej mládeže Strednej Ázie. Viac ako 450 mladých z Uzbekistanu, Tadžikistanu, Turkmenistanu a Kazachstanu precestovalo na stretnutie vlakom, alebo autami. Chýbali iba mladí z Kirgizstanu.

Asi 500 mladých ľudí prišlo s biskupmi, kňazmi a rehoľníkmi, niektorí z nich museli prejsť až 4 000 kilometrov v aute. Stretnutie sa nieslo v duchu témy: „Mária nás učí milovať“. V programe počas štyroch dní bola séria konferencií, modlitieb či trojhodinová krížová cesta s predstaveniami. Ako sa pre Rádio Vatikán vyjadril arcibiskup Rylko, predseda Pápežskej rady pre laikov, ktorý bol na stretnutí prítomný: „Dotkla sa ma radosť a odvaha viery týchto mladých ľudí, ktorí aj keď v moslimských krajinách tvoria menšinu, dokazujú veľkú kresťanskú silu. Stále viac spoznávajú Krista ako jedinú odpoveď na ich otázky o zmysle života a Cirkvi ako veľkej rodine.“

Kardinál hovoril aj o jeho krátkom pobyte v Kazachstane, jednej z bývalých krajín Sovietskeho zväzu, ktorá musí podľa neho čeliť veľkým prekážkam v cirkevnom živote. Je to však podľa kardinála práve Cirkev, ktorá ponúka jedinečné svedectvo viery, zachovanej aj napriek prenasledovaniu a utrpeniu v minulosti. Podľa kardinála Rylka je to z veľkej miery aj zásluha laikov, žien a mužov a babičiek – takzvaných „babušiek“, ktoré prenášajú vieru na vnukov. „Toto je veľký znak odvahy“ – hovorí arcibiskup – „apoštolská snaha kňazov, ktorí nikdy nehľadeli na nebezpečenstvo a tajne navštevovali katolíkov, krstili, slávilí sväté omše po domoch, sobášili.“

Na otázku aká je dnes situácia v Katolíckej cirkvi v Kazachstane odpovedal: „Rozvíja sa. Súčasná vláda proklamuje náboženskú slobodu. V hlavnom meste Astane je nunciatúra Svätej Stolice, existuje tiež dohoda medzi ňou a kazachstanskou vládou. Cirkev v Kazachstane je misionárska, s vierou sa pozerá do budúcnosti.“

-sg-

Kórejská kresťanská mládež: „aby všetci boli jedno“

Kórea – V juhokórejskom meste Cheju sa 18. augusta začal I. národný deň mládeže. Jeho témou je úryvok z Evanjelia podľa Jána „aby všetci boli jedno“ (Jn 17,21). Organizačne podujatie zastrešuje Komisia pre mládežnícku pastoráciu, pôsobiaca pod

patronátom kórejského episkopátu a jeho úlohou je okrem iného povzbudiť mladých ľudí k účasti na Svetových dňoch mládeže v Sydney v roku 2008. V súlade s témou je Národný deň mládeže v Cheju príležitosťou na stretnutie nielen zástupcov Katolíckej cirkvi, ale aj iných kresťanských denominácií. Organizátori dúfajú, že povzbudí mladých k tomu, aby sa stali evanjelizátormi v rodinách, školách a v celej kórejskej spoločnosti.

-dj-

Filipínska vláda a Cirkev spolupracujú v boji s pornografiou

Filipíny (31. júla, RV) – Mediálna organizácia filipínskej vlády požiadala Cirkev o spoluprácu v boji proti pornografii a sexuálnemu násiliu vo filmoch a videohrách. Rada pre vizuálnu médiu, ktorú vláda zriadila roku 2003 v súvislosti s novým zákonom o kontrole médií, konzultovala problém s Konferenciou biskupov Filipín. Cirkev potvrdila podľa agentúry AsiaNews svoju plnú podporu v boji proti pornografii a mediálnemu pirátstvu, čo je ďalší veľký problém tejto ázijskej krajiny.

Na posledných inšpekciách skonfiškovala Rada pre vizuálne médiá v piatich obchodných centrách hlavného mesta Manily dévedéčka, cédečka, videohry, počítačový softvér, mp3 nahrávky a ďalšie materiály pornografického charakteru za 650-tisíc pesos, čo je 36-tisíc dolárov. Podľa filipínskych údajov rastie vinou takýchto programov, webovských stránok a časopisov sexuálne násilie v rodinách aj medzi deťmi samotnými a už deti od piatich rokov prejavujú priveľký záujem o záležitosti týkajúce sa sexuality.

-te-

Kenský biskupi občanom: Milujte Boha a svojho bližného

Keňa (17. augusta, RV) – Náboženská sloboda, ľudská dôstojnosť, dialóg, rešpekt voči životu od počatia – to sú iba niektoré z princípov, o ktorých píše kenský biskup v pastoračnom liste, zverejnenom v uplynulých dňoch. Dôvodom sú blížiac sa decembrové parlamentné voľby a Cirkev vyzýva občanov, aby svoje hlasy dali politikom, ktorí rešpektujú základné ľudské hodnoty. Názov listu je „Milujte Boha a svojho bližného“ a biskupi v ňom odsudzujú akékoľvek formy korupcie, ktorá je jedným z najpálčivejších problémov v krajine. „Obyvatelia Kene sa musia v tomto postoji zjednotiť, pretože „iba tak budú jednotlivci aj celá spoločnosť schopné premeny,“ uvádza sa v liste.

-dj-

Pakistanských kresťanov núti pod hrozbou smrti konvertovať na islam

Pakistan (22. augusta, RV/CNS) – V pohraničnej oblasti severozápadného Pakistanu pokračujú vyhrážky voči príslušníkom náboženských menšín. V uplynulých týždňoch dostali cirkevní predstavitelia a kresťanské komunity v Pešaváre niekoľko písomných výziev, aby si vybrali medzi konverziou na islam a smrťou. „Všetkým obyvateľom dávame otvorené pozvanie k tomu, aby opustili kresťanstvo, náboženstvo neveriacich, a aby prijali islam. Staňte sa moslimami a zabezpečte si domov v nebi... Toto nie je obyčajná hrozba, naši samovražední atentátnici vás zničia. Považujte to za klopanie smrti,“ uvádza sa v jednom z listov, napísaných v jazyku urdu. Pešavár, ktorý je hlavným centrom severozápadnej oblasti Pakistanu, leží blízko hraníc s Afganistanom, približne 150 km od Islamabadu.

Vážnym fenoménom prenasledovania kresťanov v Pakistane je unášanie veriacich dievčat. V týchto dňoch sa do svetových správ dostala prostredníctvom agentúry AsiaNews informácia o dvoch dievčatách vo veku 11 a 16 rokov, ktoré únoscovia donútili podľa tradičného scenára konvertovať na islam a vydať sa za neznámych mužov. Stalo sa to vo Faisalabáde, čo je tretie najväčšie mesto Pakistanu, a polícia prípad úplne ignorovala.

Podľa aktivistov za ľudské práva nejde o nový fenomén, ale výskyt podobných násilností nebezpečne rastie. Ako pre AsiaNews povedal riaditeľ Centra pre právnu pomoc Adal Trust Khalil Tahir, jeho organizácia sa usiluje pomáhať rodinám obetí a poskytuje postihnutým praktickú pomoc v rámci zákonného rámca, ale za zastavenie týchto únosov, násilných konverzií a sobášov sa musí rázne zasaadiť pakistanská vláda.

-dj, te-

Katolíci učia moslimov prirodzene plánovať rodičovstvo

Filipíny (23. augusta, VR/AsiaNews) – Skupina katolíckych laikov, ktorú vedie rehoľná sestra, učí moslimov z južnej oblasti krajiny, ako znížiť pôrodnosť bez porušenia cirkevných zákonov. Skupina sa rozhodla naučiť moslimskú komunitu prirodzeným metódam plánovaného rodičovstva tak, aby sa dal kontrolovať rast po-

pulácie bez porušovania zákonov oboch náboženstiev.

Projekt rozbehli v Maguindanao, v južnej oblasti Mindanao, kde percento moslimov dosahuje až 90 % celkovej populácie. Odtiaľ by chceli pokračovať po celej krajine, aby bolo možné znížiť pôrodnosť bez použitia umelých spôsobov, ktoré prezentujú mnohé vládne strany.

Jedna z najúčinnějších a najznámejších metód je Billingssova ovulačná metóda – založená na skúmaní ženského ovulačného cyklu, pomocou ktorej je možné zistiť, ktoré dni sú plodné a ktoré nie.

Projekt vedie katolícka rehoľná sestra Catherine Sumapal, ktorá vysvetľuje: „V tejto oblasti je úplne normálne vidieť 13-ročné dievčatá, ako sa vydávajú. Potom prichádza s každým rokom dieťa, čo je pre ne veľká záťaž. Teraz, vďaka prirodzenému plánovaniu, môžeme aspoň dúfať, že sa problémy spojené s tehotenstvom odstránia.“

-sg-

Guatemalskí biskupi: Odtajnenie policajných spisov prepíše dejiny štátu

Guatemala (18. augusta, RV) – Cirkevní predstavitelia krajiny uvádzajú, že 80 miliónov strán záznamov tajnej polície, ktorými sa zaoberá vláda, je pre Guatemalčanov prísľubom výnimočnej šance prepísať históriu ich násilím poznačeného štátu. Záznamy boli nájdené náhodou v roku 2005 v nepovšimnutej policajnej zložke v Guatemala City. Niektoré z nich sú staršie ako storočie a na vyblednutých stránkach dokumentujú denné úradné zápisy represíí guatemalskej vlády.

Vyšetrovateľov najviac zaujímajú záznamy z obdobia rokov 1975-1985, ktoré bolo najnásilnejším obdobím občianskej vojny. Počas jej trvania bolo zabitých 160 tisíc ľudí a ďalších 40 tisíc zmizlo bez stopy. Zatiaľ bolo preskúmaných iba 5 miliónov strán, ale už doterajšie zistenia, ktoré vyšetrovanie prinieslo, podľa všetkého otrasú krajinou. „Počas konfliktu tu bol pocit strachu, nikdy sa nevedelo, kto za udalosťami stojí,“ uviedol predseda Konferencie biskupov Guatemaly Mons. Alvaro Ramazzini Imeri a dodal: „Odtajnenie archívov znamená, že vstupujeme do iného obdobia. Je tu príležitosť zistiť, kto je zodpovedný a prepísať dejiny násilností v našej krajine.“

-dj-

Opustil nás Ján Klimo, kňaz banskobystrickej diecézy

20. augusta 2007 v predpoludňajších hodinách v priestoroch Charitného domu v Beckove odišiel k Nebeskému Otcovi katolícky kňaz banskobystrickej diecézy Ján Klimo. Opustil nás vo veku 64 rokov a v 42. roku kňazstva.

Rozlúčka so zosnulým hriňovským rodákom bude v stredu 22. augusta 2007 o 10:00 hod. vo Farskom kostole sv. Petra a Pavla v Hriňovej. Zádušnú svätú omšu bude celebroadť diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž spolu s kňazmi diecézy.

Ján Klimo sa narodil 21. januára 1943 v Hriňovej. Kňazskú vysviacku prijal 27. júna 1965 v Bratislave a nastúpil ako kaplán na svoje prvé kňazské pôsobisko vo Vrútkach. Ako kaplán pôsobil ďalej v Kláštore pod Znievom a v Brezne. V roku 1971 bol z dôvodu odobratia štátneho súhlasu mimo pastoraácie. Od roku 1972 bol správcom farnosti v Slovenskom Pravne, neskôr na Kremnických Baniach, Valči – Příbovcích a v Turčianskom Ďure. V roku 1981 vykonával kňazskú službu ako kaplán v Detve a v roku 1987 bol správcom farnosti Trnie, neskôr ako pomocný duchovný v Brezne. Od roku 1992 bol farárom v Predajnej, neskôr v Piteľovej.

V rokoch 1994 až 1999 bol v službách Bratislavsko-Trnavskej arcidiecézy. Jeho posledným pastoračným pôsobiskom sa stala do roku 2003 Kremnica, potom bol penzionovaný a býval v Charitnom dome v Beckove.

Zuzana Juhaniaková

Propagátor veľkej modlitby za život v Bratislave

Na pozvanie Fóra života a združenia Život ako dar dňa 19. 8. 2007 navštívila Slovensko významná osobnosť svetového prolife hnutia Mons. Philip Reilly (na

snímke) z New Yorku. V evanjelizačnom dome Quo Vadis viedol od rána duchovnú obnovu zameranú na zmysel modlitby za nenarodené deti ohrozené umelým potratom a za šírenie kultúry života. Program vyvrcholil vo večerných hodinách svätou omšou v kostole svätého Ladislava, v rámci ktorej Mons. Reilly predniesol homíliu. Program bol uzavretý modlitebným pochodom za život k sanatóriu Koch na Partizánskej ulici, na ktorom sa zúčastnilo asi 70 ľudí.

O význame návštevy Mons. Reillyho hovorí riaditeľ Fóra života Marek Michalčík „Zatiaľ čo na americkom kontinente si kresťania čoraz viac uvedomujú extrémnu dôležitosť modlitby za deti ohrozené umelým potratom a modlitbové hnutie za život sa vzráha, v Európe, snáď iba s výnimkou Poľska, stále nepriступujú k modlitbám s potrebným zápalom a naliehavosťou. Verím, že táto už tretia návšteva Mons. Reillyho na Slovensku prinesie svoje ovocie a povzbudí kresťanov v našej krajine, aby padli na kolena a začali spolu so Stvoriteľom života budovať hrádzu voči stále sa rozmáhajúcej kultúre smrti.“

Mons. Reillyho sprevádzali na Slovensko ďalší zapálení ľudia z Rakúska a Spojených štátov. Okrem Slovenska šírili Mons. Reilly svoje poslanstvo o sile modlitby za život v Rumunsku, Rakúsku, Maďarsku, Nemecku a Českej republike.

Texty, ktoré predniesol Mons. Reilly, ale aj jeho ďalšie prednášky, bude možné po ich spracovaní stiahnuť zo stránky www.forumzivota.sk.

Marek Michalčík / snímka pz

Seminár kresťanských pedagógov Slovenska a Čiech v Badíne

Slovenskí a českí kresťanskí pedagógovia sa stretli 20. -23. augusta v Badíne na seminári s nosnou témou: Kresťanská spiritualita ako základ výchovy v katolíckej škole. Cieľom seminára bolo vyzvať každého účastníka k umocňovaniu spirituality spoločenstva a jej podpory pre vyžarovanie ako výchovného princípu na všetkých miestach, kde sa formuje človek a kresťan.

„Deti sú zrkadlom svojich rodičov a odrazom klímy školy, ktorú navštevujú“, skonštatovali kresťanskí pedagógovia, ktorí pôsobia na štátnych, súkromných a cirkevných školách na Slovensku i v Čechách.

Poukázali tiež na rozdielne podmienky vo vzdelávaní a výchove, ale aj na spoločný cieľ, vychovať dobrých ľudí.

Program tvorili najmä prednášky, no nechýbala svätá omša, ktorú spolu s účastníkmi seminára slávil Mons. Rudolf Baláž, predseda Komisie pre katechizáciu a školstvo pri Konferencii biskupov Slovenska.

Účastníci seminára si v závere pozreli mestá Zvolen, Banská Bystrica a navštívili Staré Hory. **Z. Juhaniaková**

Mariánska púť v Nitre na Kalvárii

V sobotu 18. augusta 2007 sa v popoludňajších hodinách začala mariánska púť na Kalvárii nad Nitrou. Táto augustová duchovná slávnosť je už tradične hojne navštevovaná obyvateľmi Nitry i veriacimi z juhozápadného Slovenska.

Program púte sa začal vysluhovaním sviatosti zmierenia, pokračoval svätou omšou v maďarskom jazyku a prvý deň vyvrcholil eucharistickou slávnosťou pod holým nebom, ktorej predsedal nitriansky pomocný biskup Marián Chovanec. Niekoľko tisíc prítomných veriacich sa zamýšľalo nad tým, čo povedal počas homílie. Zameril sa na jednu z hlavných pravd katolíckej viery – Boh je spravodlivý sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých trestá. V tejto súvislosti povedal: „Takýto je Boh, spravodlivý sudca. Dobrých odmieňa, zlých trestá. Ale my vieme, aká je tá jeho odmena, veľkodušná. A tak sa oplatí byť otvorený Pánu Bohu, tej jeho odmene, už tu na zemi. Verne nasledovať Pannu Máriu, verne žiť svoj kresťanský život, aby aj na nás sa raz mohla uskutočniť tá plná odmena, ktorú nám Pán Boh pripravil.“

Po svätej omši sa pútnici spoločne modlili posvätný ruženec, potom nasledoval krátky program mladých, eucharistická adorácia a polnočná svätá omša.

Hlavnú nedeľnú svätú omšu slávil nitriansky biskup Viliam Judák. Na konci bohoslužby udelil veriacim požehnanie a vyzval ich, aby boli v každodennom živote svedkami viery v Ježiša Krista.

Púť na Kalváriu v Nitre konali miestni veriaci už v stredoveku. Väčší význam však toto posvätné miesto a putovanie naň dostalo až za čias nitrianskeho biskupa Jána Gustíniho (1764-1777) na konci 18. storočia. Odvtedy na Veľkú Matku Božiu nitriansku, ktorá sa slávi 15. augusta alebo najbližšiu nedeľu, prichádzajú veriaci zo slovenských i maďarských farností z blízkeho i vzdialeného okolia.

Miroslav Lyko

Púť radosti vo Vysokej nad Uhom

Vo Vysokej nad Uhom pri Michalovciach sa konalo od 16. do 20. augusta 34. letné stretnutie mládeže Púť radosti. Zúčastnilo sa ho vyše 400 mladých, prevažne z košickej arcidiecézy. Na stretnutí sú prítomní aj mladí z Ukrajiny.

Púť, ktorá sa tu koná pravidelne štyrikrát do roka pri hrobe kandidátky na blahorečenie Anny Kolesárovej, vyvrcholila v pondelok, 20. augusta.

Jej program začal vo štvrtok večernou svätou omšou s minoritom Marcelom Zálehom a stretnutiami v malých skupinkách.

V dnešnom programe s účastníkmi púte diskutoval predseda Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže, kňaz Ján Buc a iniciátor púte, správca Univerzitného pastoračného centra svätých Košických mučeníkov v Košiciach o. Pavol Hudák. Program vyvrcholil večernou krížovou cestou a svätou omšou s Jánom Bucom.

V piatok mladí privítali postulátora blahorečenia Anny Kolesárovej o. Bartolomeja Gábora, v nedeľu bude s nimi sláviť svätú omšu košický arcibiskup-metropolita Mons. Alojz Tkáč. Súčasťou ich programu bude ešte moderovaná adorácia, modlitba svätého ruženca, zábavno-spoločenský večer, workshopy, športové a tanečné aktivity a ďalší program.

Prvá Púť radosti sa uskutočnila v roku 1999. Cieľom týchto stretnutí vo Vysokej nad Uhom je tlmočiť pojem láska a prosiť za čistotu mladých, aby sa mohli slobodne rozhodnúť pre povolanie, či vytvoriť pevné manželstvá a zdravé rodiny.

Mladý život Anny Kolesárovej poznačilo rozhodnutie, ktoré si zvolila - radšej smrť ako stratu panenstva. Počas druhej svetovej vojny ju zastrelil ruský vojak, ktorý ju chcel znásilniť. Vo farskej kronike v Pavlovciach nad Uhom sa o tom nachádza zápis z roku 1944, ktorý urobil tamjší farár Anton Lukáč. Svedectvo podpísalo päť svedkov.

Michal Lipiak

Alice a Henri Quantinovi RODIČIA SV. TERÉZIE Z LISIEUX

Vo vydavateľstve Spolku sv. Vojtecha vyšla nová kniha Alice a Henri Quantinovi - Rodičia sv. Terézie z Lisieux.

Rodičia sv. Terézie sú prakticky neznámi. Spájala ich veľká láska, boli zapálení za výchovu svojich piatich dcér, rozdrvení smrťou štyroch detí. Ich život je svedectvom nevykoreniteľnej a radostnej nádeje. Rástli vo svätosti, prechádzajú etapami, ktoré poznajú aj moderné páry: berú sa neskoro, znepokojujú sa o úspech v podnikaní, starajú sa o výchovu detí, sú otrasení chorobami súčasného sveta. Táto kniha je vážna, no súčasne plná humoru. Napísal ju manželský pár dneška o manželskom páre včerajška.

Strán 120, brož., 148 Sk (pre členov SSV 126 Sk)

Monika Watzková, SSV

Odpustová slávnosť Prešovskej eparchie v Ľutine

Gréckokatolícki, ale aj rímskokatolícki pútnici sa v sobotu a v nedeľu 18. a 19. augusta zúčastnili na najväčšej eparchiálnej odpustovej slávnosti Prešovskej eparchie v Ľutine v Sabinovskom protopresbyteráte.

Na budúci rok si gréckokatolíci na Slovensku pripomenú 20. výročie vyhlásenia Chrámu Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Ľutine Božím sluhom Jánom Pavlom II. za Baziliku minor. Pretože v súčasnosti táto jediná gréckokatolícka bazilika na Slovensku už kapacitne nestačí, Prešovská eparchia sa s odvahou pustila do jej rozšírenia a skrášlenia. Pútnici aj na tohtoročnom odpuste ponúkli Bohu seba ako živé chrámy, aby ich na príhovor Ľutinskej Matky Božej skrášlil svojou milosťou.

V priebehu dvoch dní sa na púti zúčastnilo približne 20 000 veriacich. Veľa ich prijalo Sviatosť zmierenia a Eucharistiu. Povzbudzujúca bola aktívna účasť mnohých mladých pútnikov a rodín s deťmi, pre ktorých bol pripravený predovšetkým sobotný program, v ktorom mal priestor evanjelizačný koncert gospelovej hudobnej skupiny Anastasis z gréckokatolíckeho prešovského seminára spojený s katechézou, už tradičná mládežnícka krížová cesta, program pre najmenších, ale napr. aj premietanie hodnotného náboženského filmu.

V spoločenstve s prešovským eparchom Jánom Babjakom, SJ slávnostnú nedeľnú odpustovú archijerejskú svätú liturgiu, ktorou púť vyvrcholila, slávili aj košický apoštolský exarcha Milan Chatur, CSsR, vojenský ordinár Mons. František Rábek, emeritný prešovský biskup Ján Hirka a veľa kňazov. Mnohí pútnici prijali pozvanie vладыky Jána predložiť Bohu pri slávení liturgie v súvislosti s blížiacim sa rozhodovaním Ústavného súdu SR o interrupciách úmysel za rešpektovanie ľudského života od počatia po prirodzenú smrť.

Niečo z homílie

„Východná a Západná cirkev sa na mnohé skutočnosti viery pozerajú z rozličných hľadísk a tým sa navzájom dopĺňajú a obohacujú a vyjadrujú veľkosť a bohatstvo toho, čo nám Boh zjavil, čo pre nás urobil“, povedal slávnostný kazateľ Mons. František Rábek v úvode homílie. „Platí to i o dnešnom sviatku. Na Východe ho nazývate sviatkom Usnutia Presvätej Bohorodičky, na Západe zasa sviatkom Nanebovzatia Panny Márie.“ Potom vysvetlil toto mariánske tajomstvo vo svetle východnej a západnej spirituality. Zdôraznil však, že tento sviatok je pre nás veľmi dôležitý aj v súčasnej dobe. „Pravda

je taká, že aj naše telo jedného dňa zomrie, ale my sami, naša duša, sa ocitneme v rukách Božích.“ Preto je dôležité, aby sme žili podľa Božej vôle. „Tak ako bola zvestovaná Panne Márii cez archanjela Gabriela, aj nám ju Boh zvestuje cez našich blízkych, zvlášť tých, ktorí sú zodpovední za nás, alebo za ktorých sme my zodpovední.“ Pozval pútnikov komunikovať s Bohom cez modlitbu a čítanie Svätého písma, aby vedeli v konkrétnych situáciách zaujímať správne postoje vo svojom osobnom, rodinnom, ale aj v spoločenskom živote.

Telegram Svätému Otcovi

Už od roku 1885, kedy pápež Pius IX. vydal dekrét, v ktorom sú zapísané všetky odpustky, ktoré možno v Ľutine získať, sa tu mariánski ctitelia utiekajú k Presvätej Bohorodičke s vrúcnyimi prosbami, aby ich privádzala k Ježišovi Kristovi a pomáhala spoznávať a zakúsiť jeho lásku. V telegrame zaslanom Svätému Otcovi Benediktovi XVI. mu pútnici ďakujú za jasné a mocné ohlasovanie radostnej zvesti, ktoré je v súčasnom svete také potrebné. „Vaše konkrétne postoje a slová nám pomáhajú ešte viac poznávať lásku Ježiša Krista, ktorá je cez Váš pontifikát taká viditeľná. V našom živote vnímame pravdivosť Vašich slov: «Obdiv z daru, ktorý nám dal Boh v Kristovi, vtlača do nášho života nový dynamizmus, ktorý nás podnecuje byť svedkami jeho lásky» (Sacramentum caritatis 85).“

Pozdrav pravoslávneho arcibiskupa

Pútnici s vďačnosťou prijali aj pozdrav, ktorý im zaslal pravoslávny arcibiskup prešovský a Slovenska Ján. Zároveň požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti. Tohto roku sa totiž po prvýkrát konala gréckokatolícka púť v Ľutine o týždeň skôr, čo navrhol ako gesto dobrej vôle vладыka Ján Babjak, SJ na stretnutí s pravoslávnym arcibiskupom. Doteraz slávili obidve cirkvi archijerejské odpustové sväté liturgie na Ľutinskej hore v jednu nedeľu, v rovnakom čase, v tesnej blízkosti vedľa seba. Dochádzalo tak k vzájomnému zvukovému rušeniu sa, čo nebolo dôstojné a zároveň to nevrhalo dobré svetlo na obe sesterské cirkvi.

Medzi pútnikmi boli prítomní aj vzácní hostia – prvý prezident SR Michal Kováč, podpredseda NR SR Milan Hort, predseda PSK Peter Chudík, predseda SDKÚ-DS Mikuláš Dzurinda, viacerí poslanci NR SR a mnohí ďalší.

Lubomír Petrik

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: zc@q7.sk; tkkbs@kbs.sk
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk